

Og paa samme Maade er det gaaet med disse gamle Tagsten, som han folgte for 100 Kr., som han glemte at komme i Anstaltens Kasse. Det er mærkværdigt i det Hele, saa han har glemt Meget. Det blev ganske rigtig oplyst, at disse Tagsten bleve folgte for 100 Kr., og ligeledes oplyst, at Pengene ikke vare komne i Kassen, men saa lovede Hr. Mazanti Bod og Bedring og betalte Pengene ind i Kassen bagefter. Det forekommer mig næsten utroligt, at den høitærede Minister kan lade saadant Noget uden videre passere, selv om ogsaa Kommissionsdommerne synes, at det kan gaa for en Inspektør. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Goos) ryfter paa Hovedet. Ja, det ærede Medlem maa virkelig undskylde os, der nære en saa stor Erhødhed for det latinske Sprog, for dem, der have den store Dannelse, af hvem de høieste Embedsmænd tages, idet vi gaa ud fra, at de naturligvis ere i Besiddelse af en langt høiere Grad af Skarpsindighed og Intelligents end vi, men det er netop derfor, vi undre os over, at Kommissionsdommeren kunde lade ham slippe saaledes, men endnu mere undre vi os over, at den høitærede Justitsminister, der jo endog er juridisk Doktor, kan lade ham slippe, naar disse Forhør komme ind, og han af dem faar at se, hvorledes Inspektøren i det Hele taget har snakket omkring i Forhørene. Det er aldeles usandsynligt, at almindelige Lægefolk skulde kunne forstaa, at det er en fuldstændig korrekt og rigtig Forklaring, han har givet. Men desuagtet lader Ministeren ham slippe, skjøndt han har set Forhørene, og det uden at forlange, at der skal tages yderligere fat paa ham. Det er det Forunderlige ved Sagen. Paa samme Maade gaar det, naar vi i Forhørene komme til det Punkt, hvor den berømmelige Andedam omtales. Den høitærede Minister veed jo nok af Forhørene, at Inspektørens Søn har get sig af med af Anstaltens Materiale at lave Andedamme, idet han brugte Mursten og flere andre Ting af Anstaltens Eiendom dertil. Det er ganske sandt, fortæller Hr. Mazanti, at det er slet, og han har i hvi Grad misbilliget det, det er meget slem, at hans Søn har gjort det — og alt dette gaar ganske rask, uden at der tages videre Hensyn til, at det er i høieste Grad usandsynligt, at det kan være passeret saaledes; det gaar ganske rask væk, uden at Ministeren finder videre Anledning til at lægge Beslag paa Mazanti, som dog, efter den Stilling, han indtog, maa have Hovedansvaret for, hvad der er passereret paa Horsens Tugthus. Derfor er det, at min Anke nærmest er rettet imod Ministeren for hans Stilling lige overfor Inspektøren. Nu

forekommer det mig, at Ministeren ikke har fuld Ret til, saaledes som han i Slutningen af sit Foredrag vilde det, at hævde, at Overtilhnet ingenstomhelst Ting havde at betyde. Jeg veed nu ikke, hvori det Tilshyn bestaar, som Amtmanden over Standerborg og Narshus Amt udøver, men det er blevet mig sagt, at det nærmest er et Kassetilshyn. Ja, vi have nu ganske vist set, hvorledes Amtmændene føre Kassetilshyn i andre Amter, og jeg skal i saa Henseende blot henvisse til Bælumskandalen. Meningen skulde kun være et Kassefeftershyn, siger han, og dermed skulde det være forbi, men det kan maaste den høitærede Minister give os nærmere Oplysning om. Men der var en anden Inspektør, som i alt Fald besøgte Anstalten af og til, og med Hensyn til ham vil Ministeren sige, at han ikke kunde føre noget effektivt Tilshyn, grundet paa, at han ikke var der til Stadiighed. Men nu er det saa helbigt, at Hr. Mazanti aflægger et Vidnesbyrd, og Hr. Mazanti maa jo være særlig troværdig lige overfor Ministeren, og dette Vidnesbyrd forekommer mig i allerhøieste Grad og under alle Omstændigheder at maatte falde ud til Skade for Overtilhnet og dermed ogsaa for Ministeren. Hr. Mazanti siger nemlig i et af Forhørene: „Førrigt tilføier Komparenten, at hans Helbred paa Grund af Familieforgæ og meget Andet, der har tynget paa ham i de senere Aar, har været nedbrudt.“ Jeg beder bemærket: „i de senere Aar“, og Overtilhnet lader ham alligevel blive siddende ved den største Straffeanstalt, vi have i Landet, i flere Aar, efter at han er fuldstændig nedbrudt baade paa Sjæl og Legeme, baade i Henseende til Kræfterne i Almindelighed og til Huskommissen — ja, Huskommissen, det indrømmer jeg, den har været kort, har været i høi Grad svækket — saaledes, at han til enkelte Tider ikke har været sig fuldt bevidst. Maa jeg nu spørge den høitærede Minister, om han vil tage denne Mands Ord efter de mærkværdige jammerlige Forklaringer, som han paa alle Punkter er kommen med i Forhørene — og desuagtet er han jo fri, og Ministeren har jo fattet fuld Tillid til hans jammerlige Forklaringer, det skal ikke lykkes den høitærede Minister at afkræfte dette, thi det fremgaar af de Forhør, hvorved Mazanti er optraadt — for at være fuld Valuta? Naar han kommer og aflægger det Vidnesbyrd, (at han i flere Aar har været afkræftet paa Sjæl og Legeme, maa jeg saa spørge den høitærede Minister og det høie Thing, om det saa virkelig kan siges, at der saa ingenstomhelst Skyld falder paa Overtilhnet, som i Aaringer har set paa, at denne Mand har